

De buurt bij het Middenveer in vroeger tijden ...

Een foto van de omgeving van het vroegere Middenveer. Links de vroegere sociëteit, nu omgebouwd tot appartementencomplex. Rechts het café, annex dansschool, van Struijk. In deze omgeving legden de boten van de In 1884 opgerichte stoomrederij FOP SMIT & CO aan. Jarenlang zijn die schepen het enige openbare vervoermiddel geweest. Hoewel het autobusverkeer later de voorkeur verdiende, vanwege het snellere vervoer, hebben velen het verdwijnen van de boten in 1935 in hoge mate betreurd. Dibbessie, die woont in de wijk die genoemd is naar de aanlegplaats, heeft van dat alles geen weet...

DIBBESIE VERTELT ... (1013)

Dikkels wordt 'r aa mijn baosies gevraegd hoe of 't aailijk mè mijn gaot. Aailijk ben 'k al wel 'n oud daomechie, want ik ben al zestien jaer. 'k Zit lekker mè me natte neusie in 't zonnechie op de camping. Ja, echt waer, ik ben mee op vekansie. Of 'k dan nie weglôopt? Belnêënt, ik heb 't ommers veuls te goed. 'k Weet onderdehand wel hoe of dat dat gaot. Die twêê baosies vâ mijn lôope êest thuis al daege onrustig te weze. 't Huis mò netjies, de tuin picobello en de was mò schôn en gestreke en

nog veul meer. Dan komt 'r zô 'n witte weundôôs mè blaauwe strepe naest 't huis in 't Middeveer te staon.

Ze sjouwe dan van aanderand naer dat klaaine huisie op twêê wiele. Boodschoppe, klere, beddegoed, boeke, knutselspulle en nog hêël veul meer. Ze denke wel dat ik aaltijd leg te slaepe, mor dà 's nie waer hoor. 'k Ziet aalles deur hêêle klaaine spleetjies i m'n ôôgchies. Dan weet 'k 't heus wel, hoor. Dan mot 'k in zô 'n klaain kooichie op d'n achterbank in dat rijding op vier wiele. Die witkar hobbelt dan achter ons aan.

Vroeger gong 'k dikkels mee naer zô 'n bruine staowaoge op de Veluwe. Toe wis 'k nò nie dà ze tóch aaltijd op me wachte en dà ze zonder mijn nooit weggaon. Ik heb 'n hekel aan dà ding dà ze een oto noeme. Dan kroop 'k aaltijd weg. Êene keer hè 'k ze vier uur laete wachte. Echt waer. Tegewoording zegge ze dan tege mekaor dà Dibbesie 't deur het dà ze mee mot en dat ze leg te bobbere. Ze vertelle aan iederêên dà 'k 't faailôôs weet as 'k weer mee mot. Azze me êemel op 'n grôôt grasveld zijn, dan mag 'k 'r weer uit. Op ons veldjie staon nog zeuve van die witkarre, mor d'r is gêên êene aandere zôôas ik.

Nou vermaak ik me primaô allêên hier, hoor. 'k Hè twêê vaste pleksies. 't Êene is bij hum as tie tillevisie kijkt, en dat beur nogal is met aal die voebal, en 't aore is bij heur as ze net as nou op dat zwarte uitklapding met aamel knoppies zit te rammele of waer ze dikkels kaorte zit te maoke. 's Nas? Dan leg 'k gewoon in 't hoeksie aan 't voetenend op heullieze slaepzak. As hullie weggaon op die nieuwe twêêwielers, blijf ik gewoon in de voortent. Daer kan 'k zellef in en uit en daer staot ok mijn kattedak. Buite poepie doen? Nêênt, daer begin 'k nie meer aan. Dat doet een keurig poezedaomechie op leeftijd ommers niet!

Dibbesie